

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر آموزش به روش بحث گروهی و ویدیویی بر سطح استرس، افسردگی و خودکارآمدی بیماران تحت تعبیه پیس میکر و دفیبریلاتور کاشتنی قلبی

محل انتشار:

فصلنامه اطلاع رسانی پزشکی نوین، دوره 5، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

الهیار گلابچی - گروه قلب، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

ساره سکوت آرانی - کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

غلامعباس موسوی - گروه آمار، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران

حمیدرضا صادقی گندمانی - گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران.

زهرا میدانی - گروه فناوری اطلاعات سلامت، مرکز تحقیقات مدیریت اطلاعات سلامت، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: کمبود آگاهی در مورد ضربان ساز و دفیبریلاتور کاشتنی قلبی و محدودیت های مرتبط با آن میتواند موجب بروز استرس بیماران گردد. این مطالعه با هدف مقایسه تاثیر آموزش به روش بحث گروهی و ویدیویی بر سطح استرس، افسردگی و خودکارآمدی بیماران تحت تعبیه ضربان ساز و دفیبریلاتور کاشتنی قلبی انجام شده است. روش ها: در این مطالعه کارآزمایی بالینی در کلینیک پیس میکر و دفیبریلاتور کاشتنی قلبی بیمارستان شهید بهشتی کاشان در دو گروه آموزش و یک گروه کنترل و به شیوه پیش آزمون و پس آزمون میزان استرس، افسردگی و خودکارآمدی بیماران مراجعه کننده در سال 1396 را مورد بررسی قرار داد. ، 105 بیمار به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و سپس به روش آسان در سه گروه 35 نفر (بحث گروهی، ویدیویی و کنترل) قرار داده شدند. محتوای آموزشی یکسان به صورت بحث گروهی و ویدیویی (لوح فشرده) به گروه های مداخله ارایه شد. جمع آوری داده ها با فرم مشخصات فردی و پرسشنامه DASS21 و خودکارآمدی قلبی بیماران دارای دفیبریلاتور کاشتنی قلبی، قبل از آموزش و سه هفته بعد از آموزش در هر سه گروه انجام شد. داده ها با نرم افزار SPSS نسخه 16 و آزمون های آماری مجذورکای، تی مستقل و فیشر دقیق تجزیه و تحلیل شد. نتایج: بین نمرات استرس و افسردگی قبل و بعد از آموزش در سه گروه آموزشی تفاوت معنادار مشاهده نشد $P\text{-Value}=0/85$ و $P\text{-Value}=0/55$ اما خودکارآمدی بیماران دارای دفیبریلاتور کاشتنی قلبی در گروه آموزش گروهی و ویدیویی $P\text{-Value}=0/009$ و کنترل $P\text{-Value}<0/012$ و ویدیویی و کنترل $P\text{-Value}<0/001$ معنادار بود. نتیجه گیری: به کارگیری شیوه های آموزشی می تواند منجر به کنترل علائم سایکولوژیک بیماران و ارتقاء سطح خودکارآمدی آنها شود. از این رو بهتر است شیوه های آموزشی کم هزینه تر همچون آموزش ویدیویی جهت آموزش بیماران بکار گرفته شود

کلمات کلیدی:

آموزش تعاملی، آموزش ویدیویی، پیسمیکر، دفیبریلاتور کاشتنی قلبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/993297>

